

MISA CON NENOS

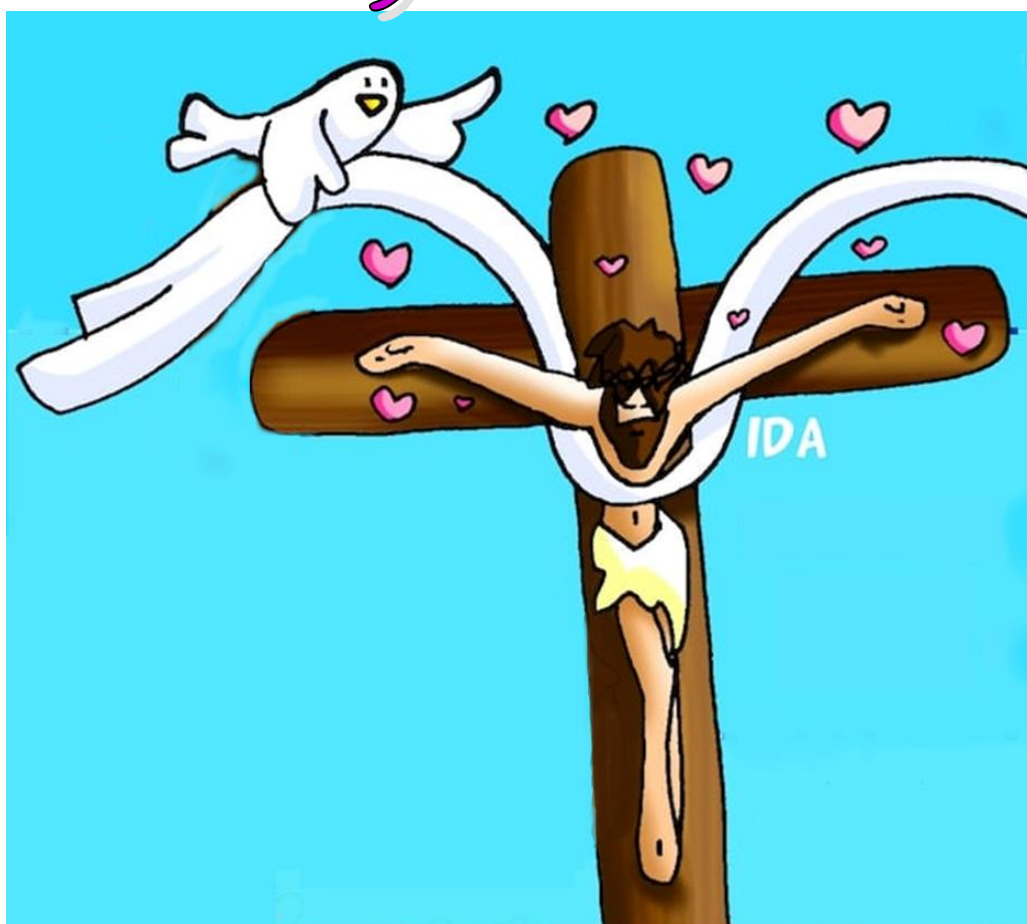
10 de abril de 2022

Semana Santa –C -Domingo de Ramos

Lucas 19,28-40: “*Bendito o que vén no nome do Señor*”.

Mensaxe: O **AMOR** máis elevado está na cruz e
lévanos á **VIDA**

Domingo de Ramos

O **AMOR** máis elevado está
na cruz e lévanos á **VIDA**

1. ENTRADA

Monición para a entrada:

Irmáns e irmás: O Domingo de Ramos é a porta de entrada da Semana Santa. Nós cremos en Xesús e neste domingo de festa celebramos, ao termo da súa vida, a súa entrada en Xerusalén, onde morrerá nunha cruz. Nós, agradecidos pola súa entrega e convencidos de que a súa morte é fonte de vida para sempre, aclamámolo gozosos como fixeron aqueles nenos que saíron a recibilo en Xerusalén cos seus ramos e palmas. Unámonos a Cristo nesta semana de Paixón porque os que morren en cruz con Cristo resucitarán.

(Saímos todos cos ramos, diante a cruz abrindo a procesión - manifestación e un panel que poña “Bendito o que vén en nome do Señor”. Poderíanse levar tamén pequenas pancartas con frases como “che queremos Xesús”, “Hosanna”, “Bendito”, “Es os noso Rei”...).

SACERDOTE: - *O Señor Xesús, que se entrega ata a morte para darnos vida, estea convosco.*

2. BENDICIÓN DE RAMOS

MONICIÓN: Comezamos esta celebración, bendicindo as palmas e os ramos para conmemorar a Entrada Triunfal de Xesús en Xerusalén. Con ramos e palmas, con cánticos e aclamacións, queremos expresar a nosa actitude de fe, conversión e adhesión a Xesucristo. **Agora bendicimos as palmas e os ramos.**

BENDICIÓN DOS RAMOS:

SACERDOTE: Oremos. Deus e Señor noso, **bendí + estes ramos**, e, a cuantos imos acompañar a Cristo aclamándoo con cantos; concédenos entrar na Xerusalén do ceo guiados por El. Que vive e raíña polos séculos dos séculos. *(Aspérxense con auga bendita os ramos, mentres se canta).*

LECTURA DO EVANXEO

DOMINGO DE RAMOS: LUCAS 19,21-40

Narrador: Naquel tempo, Xesús camiñaba diante dos seus discípulos, subindo cara a Xerusalén. Ao achegarse a Betfaxé e Betania, xunto ao monte chamado das Oliveiras, mandou dous discípulos, dicíndolles:

Xesús: -« Ide á aldea de enfronte; ao entrar nela, atoparedes un burriño atado, que ninguén montou nunca. Desatádeo e traédeo. E se alguén vos pregunta: “Por que o desatades?”, dirédeslle así: “O Señor necesítao”».

Narrador: -Feron, pois, os enviados e atopárono como lles dicía. Mentres desataban o burriño, os donos dixéronlles:

Donos: -« Por que desatades o burriño?».

Narrador: Eles dixeron:

Discípulos: -«O Señor necesítao».

Narrador: Leváronllo a Xesús e, despois de poñer os seus mantos sobre o burriño, axudaron a Xesús a montar sobre el. Mentres el ía avanzando, estendían os seus mantos polo camiño. E, cando se achegaba xa á baixada do monte das Oliveiras, a multitude dos discípulos, cheos de alegría, comezaron a loar a Deus a grandes voces por todos os milagres que viran, dicindo:

Discípulos: -« *Bendito o rei que vén en nome do Señor! Paz no ceo e gloria nas alturas*».

Narrador: Algúns fariseos de entre a xente dixéronlle:

Fariseos: -« Mestre, reprende aos teus discípulos».

Narrador: E respondendo, díxolles:

Xesús: -« Dígovos que, se estes calan, gritarán as pedras».

Palabra de Dios.

Monición antes da procesión: Como a multitude que aclamaba a Xesús, acompañemos tamén nós con xúbilo ao Señor. **(Mentres se camiña ao interior da igrexa farase acompañando con cantos axeitados... Prosegue a misa no altar coa oración “Colecta” etc...)**

SÚPLICAS DE PERDÓN

(Para as misas sen bendición de Ramos nin procesión)

- **Pais:** Ti, que te puxeches á beira dos abatidos e caídos. Señor, ten piedade de nós.
- **Catequistas:** Ti, Deus solidario ata dar a túa vida para darnos Vida. Cristo, ten piedade de nós.
- **Nenos:** Ti, Deus humilde e sinxelo, que perdoas e salvas a todos. Señor, ten piedade de nós.

4. MONICIÓN ÁS LECTURAS

As lecturas deste domingo de Ramos descóbrennos a un Deus envorcado cara á humanidade. Un Deus que camiña á beira dos abatidos e ánimaos coa súa palabra. Un Deus que en Xesús se humilla, baléirase, faise “nada” para salvarnos. Un Deus que entrega a vida nunha cruz. Todo por amor.

LECTURAS

MONICIÓN a la Paixón: A Paixón de Lucas destaca a misericordia de Deus e o sufrimento de Xesús: fala da agonía (Xesús súa sangue), as burlas, Xesús ten palabras de perdón para os verdugos e para o bo ladrón. Decía San Tomé de Aquino, home sabio e lector incansable: **“aprendín máis orando ante o crucifixo que de todos os libros”**. Prestemos agora atención a esta historia de paixón, de misericordia, dese Deus que para salvarnos, dá a súa vida por ti e por min.

PAIXÓN DO NOÑO SEÑOR XESUCRISTO SEGUNDO SAN LUCAS^{23, 1-49} (CCE - Breve)

C: Naquel tempo, os anciáns, os príncipes dos sacerdotes e os escribas, conduciron a Xesús perante Pilato.

Non atopo delito ningún neste home

C. Alí empezárono a acusar, dicindo:

S. - Atopamos a este revolucionando o pobo, impedíndolle pagar o tributo ao César, e declarándose ademais Mesías e rei.

C. Pilato preguntoulle:

S. - Es ti o rei dos xudeus?

C. Respondeulle:

+ -Ti o dis.

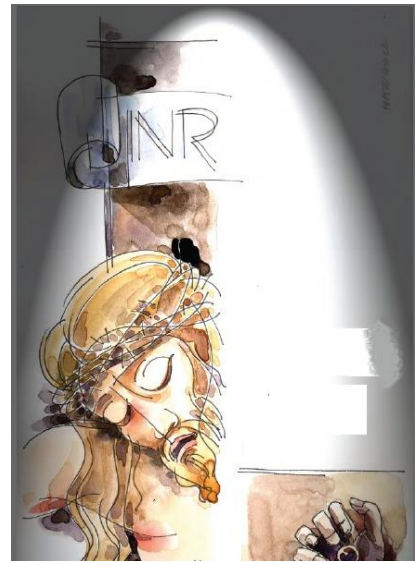
C. Entón díxolles Pilato aos sumos sacerdotes e mais á xente:

S. - Eu non atopo delito ningún neste home.

C. Pero eles teimaban dicindo:

S. - Anda encirrando á xente, ensinando por toda Xudea, desde Galilea ata aquí.

C. Oíndo aquilo, Pilato preguntou se aquel home era galileo. Ao saber que pertencía á xurisdición de Herodes, remitiullo a el, que casualmente estaba por aqueles días en Xerusalén.

Herodes e mais os seus soldados aldraxárono

C. Herodes, ao ver a Xesús, alegrouse moito, porque había tempo que o quería ver, polo moito que tiña oído falar del; de por parte esperaba ver algún milagre. Fíxolle moitas preguntas, pero Xesús non dixo palabra. Tamén estaban alí os sumos sacerdotes e mais os letrados acusándoo con teimosía. Herodes e mais os seus soldados aldraxárono, e, para faceren riso del, vestírono cunha roupa fachendosa; e despois Herodes mandoullo de volta a Pilato. E desde aquel día Herodes e Pilato, que se levaban moi mal, quedaron amigos.

Pilato entregou a Xesús ao seu antollo

C. Pilato convocou os sumos sacerdotes, os xefes e mais o pobo e díxolles:

S. - Trouxéstesme este home coma se fose un revolucionario; pero eu, despois de o interrogar diante de vós, non atopei nel ningún delito deses dos que o acusades;

nin tampouco Herodes, que nolo devolveu. Nada que mereza a morte cometeu; así que volveu pór un escarmento, e despois vouno soltar.

C. Pero todos empezaron a berrar, dicindo:

S. - Fóra ese, solta a Barrabás!

C. Este estaba na cadea por unha revolta con asasinato, ocorrido na cidade. Pilato volveulles falar, pois quería librar a Xesús. Pero eles berraban:

S. - Crucifícao, crucifícao!

C. Pilato replicou por terceira vez:

S. - Pero que mal fixo? Ningún delito de morte atopei nel. Dareille un escarmento e soltareino.

C. Pero eles porfiaban a berros e pedían a crucifixión, facendo cada vez máis algareo. Por fin Pilato sentenciou tal coma eles querían. Soltou o que reclamaban - o encadeado por revolta e asasinato -, e a Xesús entregóullelo ao seu antollo.

Fillas de Xerusalén, non choredes por min

C. Cando o levaban, botaron man dun certo Simón de Cirene, que viña da leira, e cargáronlle a cruz, para que a levase detrás de Xesús. Ía tras deles unha chea de xente e mulleres batendo no peito e laiándose por el. Xesús, volvéndose a elas, díxolles:

+ - Fillas de Xerusalén, non choredes por min: chorade máis ben por vós e polos vosos fillos. Porque, mirade, veñen días nos que se dirá: "Afortunadas as estériles, os ventres que non xeraron e os peitos que non criaron". E pediránlles aos montes: Caede enriba de nós!, e aos outeiros: tapádenos. Porque se isto fan coa árbore verde, que lle pasará á seca?

C. Levaban con el tamén a outros dous bandidos, para executalos.

Meu Pai, perdóaos que eles non saben o que fan

C. E cando chegaron ao lugar chamado "A Caveira", crucificárono alí; e con el os dous bandidos: un á dereita e outro á esquerda del.

Xesús dicía:

+ - Meu Pai, perdóaos que eles non saben o que fan.

C. E, botando á sorte, repartiron a roupa del.

Este é o rei dos xudeus

C. A xente estaba a mirar, e os xefes moqueábanse del, dicindo:

S. - A outros salvounos. Pois que se salve agora el, se é o Mesías de Deus, o Elixido.

C. Tamén os soldados se burlaban del, e achegándose ofrecíanlle vinagre, dicindo:

S. - Se ti es o rei dos xudeus, sálvate a ti mesmo.

C. E había un letreiro enriba del: "Este é o rei dos xudeus".

Hoxe estarás comigo no paraíso

C. Un dos bandidos que estaban crucificados, insultábao tamén:

S. - Non es ti o Mesías? Pois sálvate ti e sálvanos a nós.

C. Pero contestoulle o outro, reprendéndoo:

S. - Seica non temes a Deus, ti que sofres a mesma condena ca el? Nós, polo menos, recibimos o que merecemos, pero este non fixo mal ningún.

C. E dicíalle:

S. - Xesús, lémbrete de min cando volvas coma rei.

C. Xesús respondeulle:

+ - Asegúroche que hoxe estarás comigo no paraíso.

Meu Pai! Nas túas mans entrego o meu espírito

C. Chegado o mediodía, a escuridade cubriu a terra ata a media tarde. Pois houbo unha eclipse de sol. E o veo do Santuario rachou polo medio. Entón Xesús, pegou un berro moi alto e dixo:

+ - Meu Pai! Nas túas mans entrego o meu espírito.

C. E dicindo isto, morreu.

(Todos se axeonllan, e faise unha pausa)

O centurión, vendo o que sucedera, glorificou a Deus, dicindo:

S. - Realmente este home era inocente.

C. E toda a xente que acudira ao espectáculo, ao ver o que pasaba, volvía batendo no peito. Os seus coñecidos seguían todo de lonxe, e igual as mulleres que o acompañaran desde Galilea.

Palabra do Señor

R/. Loámoste, Cristo

(Cronista – Narrador – Sinagoga - Xesús)

4. ORACIÓN DA COMUNIDADE

Sacerdote:

Oramos ao Pai, neste comezo da Semana máis grande que o mundo puido vivir: a entrega dun home que deu a súa vida para salvar a toda a humanidade.

R. - Pola paixón do teu Fillo, escóitanos.

- 1.- **Pola Igrexa**, para que se entregue día a día, sen medida pola salvación do mundo. **Oremos.**
- 2.- **Por todos os que sofren**; para que achegándose á cruz de Cristo, atopen alivio e saída á súa dor. **Oremos.**
- 3.- **Polas familias** que non atopan a paz; para que ao ver o amor de Cristo entregado, descubran que o amor supón renuncia e entrega. **Oremos.**
- 4.- **Polos que estamos aquí reunidos**; para que vivamos esta semana Santa en profundidade contemplando a Cristo cos ollos do corazón. **Oremos.**
- 5.- **Por nós**, para que participemos estes días nas celebracións litúrxicas con devoción, acompañando a Xesús na súa morte. **Oremos.**
- 6.- **Pola paz en Ucraína**, polos que teñen que saír das súas terras, pola reconciliación entre as nacións. **Oremos.**

Sacerdote:

Pai, pon na nosa alma sentimentos de misericordia para percorrer, cada un, o noso camiño de salvación xunto ao Señor.

3. OFRENDAS DE RAMOS

- RAMOS:

Ofrecemos os ramos que levamos na procesión cos que queremos dicirlle a Xesús que nós tamén cremos nel e aceptámolo nos nosos corazón como o Mesías salvador. E apoiándoo, axitamos os nosos ramos dicindo **GRAZAS POLO TEU AMOR!**

DOUS MADEIROS:

Representando a sorte que lle espera a Xesús, nesta semana de Paixón, queremos traer ata o altar estes dous anacos de madeira: que, entre todos, completemos o que falta á cruz do Señor para que, a súa morte, sexa salvación para todos.

PAN E VIÑO:

Finalmente, co pan e o viño, damos grazas ao Señor porque, en Xoves Santo, quedará para sempre connosco no altar.

6. SUXESTIÓNS:

-Debemos ser capaces de **expornos unha semana** (esta que é santa ou outra) para que sexa santa por vivila con aquelas persoas que son presenza de Xesús crucificado no noso mundo.

-**A Paixón de Lucas** podemos lela entre varios personaxes, o tradicional: Cronista-Senado-Xesús... Ou outra como: Narrador – Pobo - Pilato-Xesús - Mal ladrón - Bo ladrón – Soldados - Centurión.

Tamén se podería acompañar de fotografías da película de “Xesús de Nazaret” ou outras proxeccións na pantalla.

-Preparade algún **Viacrucis con nenos**.

-Por que non unha celebración da **Hora Santa coa mocidade** onde con xestos, cancións, participen e manifesten o seu amor a Xesús que dá a súa vida pola miña e por ti, pero queda para sempre no sagrario.

-Outro detalle que podemos preparar é o **lavatorio de pés de Xoves Santo** onde participen diferentes persoas da comunidade de diferentes grupos e de distintas idades, preferentemente 12 persoas.

-Insistir na importancia da **celebración da Vixilia Pascua**, con aire festivo, resaltando o lume, a auga, a luz, a Palabra. Pódese terminar a celebración cun pequeno ágape, compartindo a alegría do Resucitado.

CRISTO EN LA CRUZ

En esta tarde, Cristo del Calvario, vine a rogarte por mi carne enferma; pero, al verte, mis ojos van y vienen de tu cuerpo a mi cuerpo con vergüenza.

¿Cómo quejarme de mis pies cansados, cuando veo los tuyos destrozados?
¿Cómo mostrarte mis manos vacías, cuando las tuyas están llenas de heridas?

¿Cómo explicarte a ti mi soledad, cuando en la cruz alzado y solo estás?
¿Cómo explicarte que no tengo amor, cuando tienes rasgado el corazón?

Ahora ya no me acuerdo de nada, huyeron de mí todas mis dolencias. El ímpetu del ruego que traía se me ahoga en la boca pedigüeña.

Y sólo pido no pedirte nada, estar aquí, junto a tu imagen muerta, ir aprendiendo que el dolor es sólo la llave santa de tu santa puerta.

Amén

6. ORACIÓN DE GRAZAS DOMINGO DE RAMOS

Que non te abandone, Xesús

Xesús: cando entraches en Xerusalén, aclamáronte e aplaudíronte. É posible que algúns nin se decatasen do acontecido aqueles días. Eu non sei o que fixese entón, seguramente como todos: andaría coas miñas cousas e non pensaría na Boa Noticia que viñas darnos.

Pero hoxe non me podo calar. Sei que **transformaches a vida de moitos**, que devolviches a esperanza aos que a perdían.

Por iso agora **tócame darche as grazas** por estar ao noso lado, ao meu lado, aínda que ás veces se me esqueza.

Que este **Domingo de Ramos** e todos os domingos cante "Hosanna", "viva Xesús!", con toda alegría. Que o **Xoves Santo** celebre a Cea contigo, sinta ganas de servir a todos e agradézache o agasallo da Eucaristía. Que o **Venres Santo** te acompañe na túa morte, ao pé da cruz. E que o **Sábado Santo** resucite contigo, sintame feliz de seguirte, de ser a túa testemuña e de saber que ti vas sempre comigo.

Xesús, **que non te abandone nesta Semana Santa**, que non te abandone a ti que dás a túa vida por min.

**FELIZ DOMINGO DÍA DEL SEÑOR
RED CATEQUISTAS GALICIA**